

101396

Stockholm, 2.2.8.1950.

Käre herr Haug.

Tack för edert vänliga brev och för de briljante fotografierna av min gamle vän Knut Hamsun, som jag träffat blott en gång i livet, nämligen när i Stockholm i samband med Nobelprisets överlämnande till honom den 10. dec. 1920. Vi blevo så bröder och vänner och jag kan aldrig glömma hans imponerande manliga personlighet och charmen i hans mäktiga ord.

Då jag hör till Svenska Akademien som gav honom priset, var det min plikt att läsa flere av hans böcker og jag minns att enligt min åsikt "Markens Grøda" ensam var alldeles tillräcklig för Nobelpriset. I diplommet står ju också angivet att det var för denna bok han fikk priset.

I nyare tid har ingen norsk man gjort Norges namn större ära ovh berømmelse ut i världen än Knut Hamsun. Överallt i jordens kulturländer har hans namn en oförgjengelig klang och överallt är han föremål för beundran.

Med häpnad och avsky har jag alltid frågat mig hur det är möjligt att denne - en av Norges største søner, på ett så skamligt sätt kunnat behandlas av myndigheterna i sitt eget fosterland, - hur man hatt panna att hålla honom inom lås och bom som en förbrytare och hur man berövet honom den förmøgenhet han genom sitt eget snille och genie samlat under årens lopp.

Med rørelse läste jag hans siste bok, som skälvar av harna och stolthet, en bok som till formen är lika glänsande och levande som hans bästa verk från tidigare år, en anklagelsesskrift mot de "hjälta" som inte skämdes över pina, förfölja och hata den ädle och modiga kämpan i hans alders sena vinter. - En tid skal komma då sanningen och förnuftet segra och då att yngre slakte vägrar att tro på möjligheten av en sådan skändlighet som denne fåghet och grymhet mot en av Nordens största søner.

Jag ber Er att göra vilket bruk Ni ønsker av dessa rader och alle förhållanden vore jag tacksam om Ni ville sända dem till min kära, stora Vän Knut och låta honom veta hur varmt jag ännu och alltid beundrar och älskar honom. - Framför då också mine hjartliga hälsningar på 91.årsdagen och min innerliga ønskan att hans andliga storhet och styrka skall förbliva orubbad som i de gamle tiderna och att han med høg buret huvud skall sända sin avskedsblick mot den nedgående solen då den sista timmen slår.

Med vänlig hälsning Eder tacksamt tillgivna SVEN HEDIN (sign.,)

